

nantsministeren, fordi han var fremkommet med et Forslag, som vilde træffe Hartkornet i en rigeligere og ligeligere Grad, end nu er Tilfældet. Jeg kan imidlertid ikke, hvor tilbøielig jeg end er til at takke den ærede Finantsminister for, hvad han fremkommer med, naar jeg kan billige det, dele denne Tak, og jeg veed heller ikke, hvorledes man kan sige, at dette Forslag vil ramme Hartkornet i et ligeligere og rigeligere Forhold. Hvad „rigeligere“ angaaer, vil det vel sige med andre Ord, at Hartkornet nu skulde bestattes mere end tidligere, og saa maatte man altsaa troe, at Kjøbstæderne tidligere vare beskattede i et større Forhold end Hartkornet; men nu viser det sig, at i Østifterne var den Skatte-Indtægt af Landdistricternes Hartkorn, der blev opgivet i Henhold til Krigsskatloven af 21de Mars 1864, 32,995,281 Rd., hvoraf der blev svaret i Krigsskat, 931,947 Rd., det vil sige, 2,82 pCt. Men blev der nu svaret mere i Kjøbstæderne? Nei! Der blev i Østifternes Kjøbstæder af en Skatteindtægt, der var opgivet til 9,069,270 Rd. svaret 223,289 Rd., som er 2,49 pCt., eller med et rundt Tal $2\frac{1}{2}$ pCt. Hvad altsaa Østifterne angaaer, vil det sees, at medens Kjøbstæderne ere slupne med at svare $2\frac{1}{2}$ pCt. af den stattepligtige Indtægt, saa er der blevet paalagt Landdistricterne en Skat af 2,82 eller over $2\frac{1}{5}$ pCt. af deres Indtægt. Det er et Resultat, som i Aar og Dag har ligget trykt for. Med Hensyn til Syhland kunde man nu maaskee troe, at Forholdene vare væsentligt anderledes; men det er saa langt fra, at netop det selsamme Forhold fandt Sted der. I Syhland svarede Kjøbstæderne af en Skatteindtægt, der beløb sig til 6,805,425 Rd., 185,998 Rd., det vil sige, 2,73, eller omtrent $2\frac{7}{10}$ pCt., medens Landdistricterne af en Skatteindtægt paa 23,643,767 Rd. svarede 749,465 Rd. eller lidt over 3 pCt., nærlagtigt angivet 3,17. Man vil altsaa see, at ibetmindste efter hvad der foreligger, er det vanskeligt at sige, hvorfor det ærede Medlem takkede Finantsministeren, og den indirecte Anke, som laa i denne Tak, den nemlig, at Kjøbstæderne vare overbeholdte ligeoverfor Landet, er aabenbart ikke berettiget. Men jeg veed ikke, om det ærede Medlem, som jeg sigtede til, maaskee skulde være bleven forledet derved, at Horsens

By er ansat et Par Hundredebele pCt. høiere end Landdistrictet; dersom det skulde være Tilfældet, maa jeg bemærke, hvad jeg hyderligere skal komme til, at en saadan gennemgaaende Ligelighed vist ikke paa nogen Maade vil kunne naaes, saalænge man bliver staaende ved denne Beskatningsmaade. — Naar det endvidere er blevet sagt, at det nærværende Forslag har det Fortrin fremfor tidligere Krigsskatlove, eller Love, hvorved man har søgt at ramme den rene Indtægt, at man er bleven opmærksom paa afstillige Indkomster, som tidligere have undgaaet Skatten, og at man derhos har søgt at tilveiebringe noget mere Censartet, Noget, der ligeligere vil ramme de Enkelte, der have den samme Indtægt, saa maa jeg bemærke, at jeg mangler al Opfattelse af denne Tanke. Naar jeg seer hen til Indholdet af § 6, og til, hvad der har ligget til Grund for Bestemmelsen deri, saa er det mig aldeles gaadefuldt, paa hvilken Maade man er kommen til at sige, at en Tønde Hartkorn skal i Gjennemsnit give en Indtægt af 25 Tdr. Byg. Jeg indseer ikke, hvorledes man har kunnet vælge netop Tallet 25, og ikke ligesaavel har taget 24 eller 26, eller 23 eller 27; det mangler i det Mindste jeg ethvert Middel til at kunne oplyse mig selv om, og det er det, jeg maa anmode den ærede Finantsminister om at ville gjøre Thinget bekendt med, hvorfor man netop har valgt dette Tal, samt hvorledes man skal kunne antage, at en saadan for hele Landet bestemt, gennemsnitlig Brugsværdi af en Tønde Hartkorn, som det i Praxis skal være overladt til Amtsraadet efter dets eget Stjøn, uden videre Veilejning, at fordele over de enkelte Communer, virkelig skal kunne føre til en ligelig Beskatning af de forskjellige Landeindomme. Jeg skal i saa Henseende henholde mig til, ikke blot, hvad min ærede Nabo (Frijs), men ogsaa til, hvad flere praktiske Landmænd have anført derimod. Jeg indseer ikke, hvorledes man derved, at Amtsraadet bestemmer et Regulativ for en heel Commune, skal kunne fordele Skatten ligelig paa denne Communes forskjellige Beboere, da Forderne baade efter deres oprindelige Tilstand og endnu mere efter den Cultur, de have modtaget, ere høist forskjellige i de enkelte Communer, ikke at tale om de forskjellige Amts-